

представниками різних етнокультурних спільнот та окремими представниками однієї культури.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Красных В. В. «Свой» среди «чужих»: миф или реальность? / В. В. Красных. – М.: Гнозис, 2003. – 375 с.
2. Захаренко И. В. Прецедентное имя и прецедентное высказывание как символы прецедентных феноменов / И. В. Захаренко // Язык, сознание, коммуникация: Сб. статей [Ред. В.В. Красных, А.И. Изотов]. – М.: Филология, 1997. – Вып.1. – С. 82-103.
3. Красных В. В. Система прецедентных феноменов в контексте современных исследований / В. В. Красных // Язык, сознание, коммуникация: Сб. статей [Ред. В.В. Красных, А.И. Изотов]. – М.: Филология, 1997. – вып.2. – С. 5-12.
4. Гудков Д. Б. Теория и практика межкультурной коммуникации / Д. Б. Гудков. – М.: Гнозис, 2003. – 288 с.
5. Артемьева П. С. Прецедентные феномены как выразительное средство: диалог культур в художественном тексте: дисс. ... канд. филол. наук: 10.02.19. / П. С. Артемьева. – Саратов, 2016. – 163 с.
6. Арнольд И. В. Стилистика. Современный английский язык. Учебник для вузов. 5-е изд., испр. и доп. / И. В. Арнольд. – Москва: Флинта; Наука, 2002. – 384 с.
7. Morrow L. Waiting for the Tulips to Bloom: Adrift in Istanbul / Lisa Morrow. – Create Space Independent Publishing Platform, 2015. – 360 p.

REFERENCES

1. Krasnykh, V.V. (2003). *Svoy sredi chuzih: mif ili realnost'?*. Moscow: Gnozis.
2. Zakharenko, I.V. (1997) *Pretsedentnoe imya i pretsedentnoe vyskazyvanie kak simvoly pretsedentnykh fenomenov // Yazyk, soznanie, kommunikatsya. [Precedent name and precedent statement as symbols of precedent phenomena // Language, consciousness, communication]*. Moscow: Filologiya.
3. Krasnykh, V.V. (1997) *Sistema pritsedentnykh fenomenov v kontekste sovremennykh issledovaniy // Yazyk, soznanie, kommunikatsya. [The system of precedent phenomena in the context of modern researches // Language, consciousness, communication]*. Moscow: Filologiya.
4. Gudkov, D.B. (2003) *Teoriya i praktika mezkulturnoy kommunikatsyi. [Theory and practice of intercultural communication]*. Moscow: Gnozis.
5. Arnold, I.V. (2002). *Stilistika. Sovremenny angliysky yazyk. [Stylistics. Modern English language]*. Moscow: Flinta; Nauka.
6. Morrow, L. (2015). *Waiting for the Tulips to Bloom: Adrift in Istanbul*. Create Space Independent Publishing Platform.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Марина Брик – аспірант кафедри загального мовознавства і германістики Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

Наукові інтереси: зіставне вивчення мовних картин світу представників різних лінгвокультурних спільнот.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Maryna Bryk – postgraduate student of the General Linguistics and Germanistics Department at the National Pedagogical Dragomanov University.

Scientific interests: comparative studying of the language world views of representatives of different cultures.

УДК 811.161.2'373.61

ТЕНДЕНЦІЇ ВЖИВАННЯ ФЕМІНІТИВІВ У СУЧАСНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРАХ ДЛЯ ДІТЕЙ (НА МАТЕРІАЛІ ЗБІРКИ «ЦЕ ЗРОБИЛА ВОНА»)

Валерія САМОЙЛЕНКО (Дніпро, Україна)

e-mail: ValeriaSam20@gmail.com

САМОЙЛЕНКО Валерія. ТЕНДЕНЦІЇ ВЖИВАННЯ ФЕМІНІТИВІВ У СУЧАСНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРАХ ДЛЯ ДІТЕЙ (НА МАТЕРІАЛІ ЗБІРКИ «ЦЕ ЗРОБИЛА ВОНА»)

У статті проаналізовано особливості вживання нової фемінітивної лексики в сучасних творах для дітей. Досліджено особливості їхньої словотвірної структури, неофемінітиви класифіковано за словотвірними типами. Автори текстів для творення фемінітивів використовують три питомих для українських фемінітивів форманти, зокрема -иц-, -ин-, -ик-, утворюючи і узуральні, і новітні номінативи на позначення жіночих професій.

Ключові слова: гендерна лінгвістика; фемінітив; формант; дериват; маскулінний суфікс.

SAMOYLENKO Valeriya. TENDENCIES OF USING FEMINITIVES IN MODERN NOVELS FOR CHILDREN (BASED ON COMPENDIUM «SHE HAS DONE IT»)

In this paper characteristics of using new feminine vocabulary in modern novels for children are analyzed. Structure of word formation characteristics in vocabulary is examined. Neofeminities are classified by word formation types. These suffixes were noticed in XX century. They were used to call women depending on their occupation. Other suffixes were given to call women after their husband's occupation. Some modern feminine words are formed by adding these suffixes. Scientists still have discussions about correctness of such approach in word formation, therefore it's not recommended to use them for forming neofeminities. In order to adopt children to further environment and show equality in approach to women's and men's occupations, authors include neofeminities to their texts. Authors of these texts use three essential for Ukrainian feminine vocabulary formants. Therefore, masculine suffix -ik changes for feminine -its'. Also, suffixes -k and -in are added to masculine bases of words. So that children can adopt language with

these specificities as a standard of modern literature language. In further researches it would be great to develop a standard of using suffixes for creating feminine vocabulary, to study literature for children in gender linguistics aspect and aspect of influence on child's gender self-awareness. As well we suggest further codification of feminine words usage.

Keywords: gender linguistics, feminine vocabulary, feminine word, formant, derivative, masculine word.

Твори для дітей становлять важливу частину сучасної української літератури, оскільки вони впливають на те, яким буде майбутнє покоління українців. Метою такого тексту є не лише моральне виховання та поповнення дитячих знань з культурних надбань людства, але й розвиток лінгвістичних навичок та розвиток розуміння норм і стандартів мови.

Однією з найважливіших функцій твору для дітей є підготовка дитини до майбутніх життєвих реалій, що її оточуватимуть. Для демонстрації рівності в підході до жіночих та чоловічих родів діяльності, встановлення гендерно маркованих лексем як стандарту новітньої мови автори сучасних творів для дітей уводять до текстів фемінітиви.

Метою статті є аналіз словотвірної структури та класифікація нової фемінітивної лексики за словотвірними типами у збірці «Це зробила вона».

Досягнення мети наукової роботи передбачає виконання таких завдань: 1) окреслити зміст поняття фемінітивна лексика, зважаючи на сучасні дослідження в мовознавстві та виокремити слова, що найбільше відповідають особливостям творення та вживання фемінітивної лексики; 2) здійснити структурну класифікацію неофемінітивів, ужитих у творах для дітей; 3) проаналізувати функційні особливості структури неофемінітивів.

На початку XXI ст., у контексті активного поповнення лексичного запасу української мови, створено нові слова на позначення осіб жіночого роду. Цей процес стає предметом активного наукового дослідження. В українській лінгвістиці до цієї проблеми зверталася низка науковців. Здебільшого дослідження проводять в аспекті словотвірних процесів. Зокрема науковці А. Архангельська, А. Нелюба, К. Брітікова, М. Брус, М. Федурко, М. Навальна, Н. Малюга, О. Пономарів, О. Тараненко, Я. Пузиренко та інші досліджують процеси неофемінізації назв осіб та функціонування фемінітивів. А. Архангельська в дослідженні термінологічного апарату лінгвогендерології формує поняття гендерності та маскуліності лексем [1, с. 28–30].

Специфіка творення та існування фемінітивів становить дискусійну тему поміж мовознавців. А. Нелюба висуває думку, що процес словотвірної фемінізації розвивається природньо, а стримують його штучні обмеження [5, с. 137]. Утім, А. Архангельська вважає процес творення неофемінітивів некерованим та акцентує увагу на варіантності недоцільних форм слів. Напр: *прозаїк – прозаїчка, прозаїця, прозаїкня; політик – політикня, політичка, політикеса; мовознавець – мовознавиця, мовознавчиня* тощо [1, с. 176].

Для позначення предмета дослідження використовують терміни питомого походження: категорія «жіночість», найменування жінок (А. Земська), «назви істот жіночого роду», «назви жіночого роду» (І. Ковалик), «назви осіб жіночої статі» (Л. Родніна), «назви осіб жіночої статі», «назви жінок» (А. Архангельська); терміни латинського походження: «категорія *potiina feminine*», фемінатив, а також «фемінінний доміант», «фемінінний новотвір» (А. Архангельська), «моція» (Н. Клименко), «фемінітив» (М. Брус, С. Семенюк), «фемінатив» (М. Федурко) тощо. Отже, під фемінітивом трактуємо групу іменників, об'єднану категорією належності до жіночого роду. Розмежовуємо поняття фемінітив як групу слів, об'єднаних морфологічною категорією жіночого роду, та фемінатив як групу іменників спільного роду, що становлять шар експресивно-оцінної лексики та мають властиві жіночому роду афікси.

Л. Кислюк зазначає, що традиція творення іменників на позначення осіб жіночої статі в різних слов'янських мовах відрізняється. У польській, словацькій, болгарській або чеській мовах їх утворюють послідовно, регулярно та без жодних обмежень. У білоруській, українській та російській мовах у розмовному стилі вони часто вживані, проте літературна норма обмежує їхнє творення, що зумовлює появу складних назв. Напр.: *жінка-космонавт*, а не *космонавтка* [3, с. 114].

Одним з найпродуктивніших шляхів утворення фемінітивів є суфіксація. Тенденція до суфіксального творення іменників зі значенням жіночої статі від маскуліних номінантів внутрішньо властива системі української мови як мови з розвиненою категорією роду [1, с. 29]. Автори новітньої академічної граматики зазначають помітну сучасну тенденцію

родової співвідносності назв осіб чоловічого й жіночого роду щодо родової категоризації іменника. Таку співвідносність вважають найтипівшим і найпродуктивнішим способом творення іменників на позначення осіб в українській мові. Зокрема в «Академічній граматиці української мови» стверджено: «Вона втілюється в суфіксальному різновиді афіксальної деривації. За допомогою суфіксів утворюються співвідносні іменники жіночого роду від іменників чоловічого роду на позначення осіб за фахом, суспільною діяльністю, національністю, територіальною належністю» [2, с. 91].

Для свого дослідження ми обрали збірку «Це зробила вона», що репрезентує широкий спектр фемінітивів, утворених різними словотвірними засобами. «Це зробила вона» – літературно-художнє видання, що складається з п'ятдесяти одного тексту, який написали сто різних авторів та редагували науковий і літературний редактори. Тексти стосуються жінок, які прославили Україну в різних видах діяльності на весь світ. Особливу цінність для дослідження тексти мають через мотиваційний вплив на дитину, оскільки описують українок, які йшли за своєю мрією та яким вдалося домогтися значних результатів. У передмові автори мотивують дитину: «*Те, що ти робиш сьогодні, формує твоє теперішнє і майбутнє. Ти не мусиш вирішити все нараз. Просто бережи свою мрію і прямуй до неї, крок за кроком. З вірою в себе!*» [7, с. 3].

Потреба введення фемінітивів до дитячого словника очевидна, оскільки такі слова органічні для мови та виконують номінативну функцію. Уважаємо, що назва жіночого роду діяльності виникає саме тоді, коли виникає денотат і потреба в його називанні. Науковець Л. Кислюк зазначає, що суфіксальне творення іменників на позначення осіб жіночої статі має в українській мові давню традицію і відбувається «на потребу», «на соціальне замовлення» [3, с. 115].

Автори збірки «Це зробила вона», під час уведення назв жіночих професій, у творенні фемінітивів здебільшого послуговуються саме суфіксальним способом, утворюючи неологізми за допомогою трьох продуктивних формантів.

Достатньо типовим постає творення іменників жіночого роду за допомогою зміни маскулінного суфікса -ик- на фемінітивний -иц-. У такий спосіб створено досить відомі юному реципієнтові слова: *художник – художниця* [7, с. 75], *письменник – письменниця* [7, с. 51], *розвідник – розвідниця* [7, с. 37], *льотчик – льотчиця* [7, с. 65].

Утім, поряд з актуальними словами натрапляємо на лексему *літературознавиця* [7, с. 89], створену таким самим способом.

Звернімо увагу також на лексему *правниця* [7, с. 55], для створення якої автори надали перевагу не іншомовному слову – *юрист*, а українському відповіднику – *правник*, що формує в дитини сприймання власне українських лексем як мовної норми.

Інший зафіксований продуктивний словотвірний тип – додавання суфікса -к- до маскулінних основ. Напр.: *правитель – правителька* [7, с. 11], *лікар – лікарка* [7, с. 9], *актор – акторка* [7, с. 53], *співак – співачка* [7, с. 25], *репортер – репортерка* [7, с. 49]. Такі афікси самі собою не становлять новизни. Утім, «Правописний словник» Г. Голоскевича 1929 року засвідчує вживання найменувань *кондукторка, лікарка, медичка* як стилістично нейтральних одиниць. Сучасні автори урізноманітнюють відомі носію мови слова неологізмами, створеними додаванням того самого форманта: *авіаконструктор – авіаконструкторка* [7, с. 59], *архітектор – архітекторка* [7, с. 61], *астронавт – астронавтка* [7, с. 91], *кінорежисер – кінорежисерка* [7, с. 83], *програміст – програмістка* [7, с. 71], *паралімпієць – паралімпійка* [7, с. 101], *снайпер – снайперка* [7, с. 63], *шахіст – шахістка* [7, с. 103].

Також уживаним є словотвірний спосіб, базований на додаванні фемінного форманта -ин-: *етнограф – етнографиня* [7, с. 13], *плавець – плавчиня* [7, с. 97]. Сучасна мовна практика вбачає в дериватах – назвах істот жіночого роду на -тельк-а, -и(е)н-я – вияв типологічних рис українського словотвору [7, с. 114]. І. Ковалик акцентує на таких дериватах в аспекті питомих українських слів [4, с. 162]. Напр.: *господиня, вчителька, жителька* тощо. Зокрема, академічний тлумачний словник фіксує назви: *заклинателька, заставодержателька, зцілютелька, домохранителька, правителька*, що свідчить про органічність таких дериватів в українській мові.

Цю тенденцію спостерігаємо й у найпродуктивнішому способі творення неологізмів у пропонованій збірці: *історик – історикія* [7, с. 29], *біолог – біологія* [7, с. 87], *фізик – фізикія* [7, с. 47], *митець – мисткія* [7, с. 85], *археолог – археологія* [7, с. 81], *арбітр – арбітрія* [7, с. 95], *математик – математикиня* [7, с. 99].

Зауважимо, що академічний тлумачний словник сьгодні не фіксує таких лексем. Утім, словник А. Нелюби зазначає неофемінітиви, утворені схожим способом. Напр.: *мистецтвознавчія* [6, с. 107], *науковчія* [6, с. 117], *невропатологія* [6, с. 118], *пульмонологія* [6, с. 151].

«Цілих п'ять революційних методик у сфері лікування то операцій при хворобах легенів створила та впровадила Заслужена лікарка України, відома Київська *хірургія* та *пульмонологія* – Ольга Авілова» [6, с. 151].

Наведені приклади дають змогу говорити про лексикографічну кодифікацію фемінітивів у спеціалізованих словниках.

Отже, у збірці «Це зробила вона» спостерігаємо вживання неологізмів на позначення осіб жіночого роду за професією поряд з уживанням досить відомих носію мови лексем. Сучасні письменники використовують поширені й відомі фемініні суфікси для творення неофемінітивів. І в такий спосіб, по-перше, встановлюють певну норму слововживання гендерно маркованої лексики, а по-друге, неологізми дитина сприймає за правило, і вони входять до лексем, що складають мовну норму дитини, що в подальшому полегшує сприйняття гендерних особливостей мови.

Перспективою подальших досліджень вважаємо розроблення та встановлення стандарту вживання афіксів для творення фемінітивів; дослідження художніх творів для дітей в аспекті гендерної лінгвістики та впливу на становлення гендерної самосвідомості дитини; подальшу кодифікацію вживання фемінітивних лексем в українській мові.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Архангельська А. М. До проблеми словотвірної фемінізації в українській мові новітньої доби: традиція і сучасність / А. М. Архангельська // Мовознавство. – К.: Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, 2013. – № 6. – С. 27-40.
2. Вихованець І. Р., Городенська К. Г. Теоретична морфологія української мови: Академічна граматики української мови / За ред. І. Р. Вихованця. – К., 2004. – С. 91.
3. Кислюк Л. П. Жінка-космонавт чи космонавтка? (до проблеми норми творення назв осіб жіночої статі) / Л. П. Кислюк // Культура слова – К.: Інститут української мови НАН України, 2013. – № 78 – С. 114-118.
4. Ковалик І. І. Словотворча категорія назв осіб за їх національною і територіальною приналежністю / І. І. Ковалик // Питання слов'янського мовознавства. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1958. – С. 161-162
5. Нелюба А. М. «Гендерна лінгвістика» і малопродуктивні словотворчі засоби / А. М. Нелюба // Лінгвістика: зб. наук. праць. – Луганськ: ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2011. – №1(22). – С. 135-142.
6. Нелюба А. М., Редько Є. О. Лексико-словотвірні інновації (2015–2016). Словник / Загальна редакція А. Нелюби. – Х.: Харківське історико-філологічне товариство, 2017. – 204 с.
7. Це зробила вона. – Київ: Видавництво, 2018. – 104 с.

REFERENCES

1. Arhangel'ska, A.M. (2013). Do problemy slovotvirnoyi feminizatsiyi v ukraïns'kij movi novitn'oyi doby: tradyciya i suchasnist'. [Aspects of word formation feminize process in Ukrainian language of modern period: traditions and modernity] // *Movoznavstvo*. Kyiv: Instytut movoznavstva im. O. O. Potebni NAN Ukrayiny. № 6. P. 27-40.
2. Vykhovanets, I.R. (2004). Horodenska K. H. Teoretychna morfolohiia ukrainskoï movy: Akademichna hramatyka ukrainskoï movy [Theoretical morphology of Ukrainian language: Academical Grammar of Ukrainian language] / edited by I. R. Vykhovanets. Kyiv.
3. Kysliuk, L.P. (2013). Zhinka-kosmonavt chy kosmonavtka? (do problemy normy tvorennia nazv osib zhinochoi staty) [Women-astronaut or astronaut? (aspects of femer gender's people headings formation standart)] // *Kultura slova*. Kyiv: Instytut ukrainskoï movy NAN Ukrainy. №78. P. 114 – 118.
4. Kovalyk, I.I. (1957). Slovotvorcha katehoriia nazv osib za yikh natsionalnoiu i terytorialnoiu prynalezhnistiu. [Word formation category of people's name after their areal] // *Pytannia slov'ianskoho movoznavstva*. Lviv: Vyd-vo Lviv. un-tu. P. 161-162.
5. Neliuba, A.M. (2011). «Henderna linhvistyka» i maloproduktyvni slovotvorchi zasoby [«Gender linguistics» and low-productive word formation means] // *Linhvistyka: zb. nauk. prats*. Luhansk: DZ «LNU imeni Tarasa Shevchenka». №1(22) Part II. P. 135-142.
6. Neliuba, A.M., Redko, Y.O. (2017). Leksyko-slovotvirni innovatsii (2015–2016). Slovnyk [Lexical and word formation innovations] / generally edited by A. Neliuba. Kharkiv: Kharkivske istoryko-filolohichne tovarystvo.
7. Tse zrobyla вона, (2018). [This is done by her]. Kyiv: Vydavnytstvo.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Валерія Самоїленко – аспірант кафедри української мови Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Наукові інтереси: дослідження лексичних та словотвірних особливостей текстів у сучасних творах для дітей.

INFORMATION ABOUT AUTHOR

Valeriya Samoilenko – graduate student of the Ukrainian language Department at the Oles Honchar National University Dnipro.

Scientific interests: studying the lexical and word formation characteristics of texts in modern literature for children.

УДК: 811.11'42:32

МАТРИЧНА МОДЕЛЬ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ)

Віталій СТЕПАНОВ (Запоріжжя, Україна)

e-mail: vitalii.stepanov94@gmail.com

СТЕПАНОВ Віталій. МАТРИЧНА МОДЕЛЬ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ)

У статті розглядається механізм реконструкції матричної моделі концепту ПОЛІТИКА за методикою компонентного аналізу значень лексеми «politics», вилучених із англomовних лексикографічних джерел, де інтегральна та диференційні семи використовуються як інструменти структуризації ієрархічного матричного каркасу досліджуваного концепту. Сконструйована модель доповнюється елементами мережевого моделювання: залучаються пропозиційні схеми базових фреймів для експлікації зв'язків між компонентами матричної системи.

Ключові слова: концепт, матрична та мережева моделі концепту, лексема, компонентний аналіз, інтегральна та диференційні семи, пропозиційні схеми базових фреймів.

STEPANOV Vitalii. MATRIX MODEL OF THE POLITICS CONCEPT (WITHIN ENGLISH-LANGUAGE DISCOURSE)

The given article reveals the mechanism of reconstructing the matrix model of the POLITICS concept. Being equated to the information or lexical meaning activated by the word as its name, the concept is researched through the component analysis methodology of meanings of the word «politics» recorded in relevant English-language explanatory dictionaries. Identified integral and differential semes of these meanings are used as instruments for structuring the hierarchical matrix system of the POLITICS concept with arranging information spaces actualized within its elements. For representing the ontology of the POLITICS concept, the author engages a brief review of theoretical questions. Thus, to conduct the current research, he applies the profiling operations (relations «base – profile») between domains as elements of the concept structure, which presupposes the universal rule of building the levels of conceptual organization: domains as base for profiling higher concepts become concepts themselves that are profiled by lower domains as base and so on. The obtained structure in such a way is represented via the matrix or network models. The former is purely regarded as a systematized domain nomenclature while relations between domains themselves are described in the network model by propositional schemas of basic frames: the thing (the quantitative, qualitative, locative, temporative, mode of existence schemas), action (the state / process, contact, causative schemas extended by argument roles), possession (the part-whole, inclusion, ownership schemas), identification (the personification, classification, characterization schemas) and comparison (the identity / metamorphosis, similarity / analogy, likeness / metaphor schemas) ones. In conducting the research, the author constructs via component analysis the matrix model and, simultaneously, supplements it with the network format: he uses the propositional schemas to demonstrate how domains are activated when certain meanings of the POLITICS concept are actualized in speech. A list of basic domains serving as the most generalized contexts in the system of the researched concept is indicated in the article as well.

Keywords: concept, matrix and network concept models, lexeme, component analysis, integral and differential semes, propositional schemas of basic frames.

Людське життя нерозривно поєднане з пізнанням, у ході якого знання акумулюються у вигляді ментальних утворень – концептів. Поширившись у міждисциплінарному вимірі, поняття концепту отримало ряд дефініцій, і одним із найбільш загальних є його тлумачення як значення або інформації, активованих у свідомості мовним знаком [4, с. 48; 9, с. 14]. Таке розуміння концепту апелює до відтворення його структури в матричній або мережевій формах. Не є виключенням і концепт ПОЛІТИКА, матрична репродукція якого на базі англomовних лексикографічних джерел здійснюється нами вперше. У цьому полягає **актуальність дослідження**.

Матричне моделювання концептів має тривалу історію досліджень у теоретичному та практичному ракурсах. Так, теоретичні питання висвітлені в працях М.М. Болдирєва і В.В. Алпатова [1, с. 5–14], Є.В. Бондаренко [2, с. 59–105], С.А. Жаботинської [5, с. 254–259], В. Крофта та А. Круза [9, с. 7–39], Р. Ленекера [10, с. 43–55; 11, с. 147–214] тощо, у той час як практична імплементація зустрічалась на прикладі вивчення конкретних концептів: матричні моделі концептів ЧАС [3], ЕМПАТІЯ [8, с. 202–207], ПСУВАННЯ [7, с. 14–17], ОБРЯД [6, с. 30–32] та ін. У рамках цієї статті **об'єктом дослідження** виступає концепт ПОЛІТИКА, а **предметом** – конструювання його матричної моделі за **методикою компонентного аналізу** на релевантному матеріалі – значеннях лексеми *politics* як імені досліджуваного концепту, вилучених із англomовних лексикографічних джерел: друкованих